

[Strøm.]

vi staar her og manøvrerer med, hvad de paagældende kan faa, uden at vi har gjort os Forestilling derom. Det er ikke nogen Særestilling, vi kræver for de paagældende, vi anlægger heller ikke et Velgørenhedssynspunkt. Det, vi ønsker, er, at man som en Retfærdighedshandling over for de økonomisk svageste her i Samfundet gennemfører Foranstaltninger, hvorved de paagældende kan komme saa nogenlunde taaleligt igennem. Jeg ved vel, at der er Pristalsregulering i den Lov, der her er Tale om, hvad angaar Alders- og Invalidere, men jeg ved ogsaa, at den ikke kan træde i Kraft før til 1. April, og det Lovforslag, vi har forelagt om Rabatmærker, gælder for Vinterhalvaaret, altsaa til 1. April, og saa kunde vi jo til den Tid tale om Sagen igen.

Naar det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vil placere de Folk, der siden 1933 har faaet disse Mærker, som Folk, der har, om jeg saa maa sige, faaet Fattigmærket paa sig, vil jeg gerne protestere paa det skarpeste. Jeg har altid betragtet disse Mærker som Penge, slet og ret Penge. Men skal vi nu til at tale om Fattigmærker, hvem er det saa, der nu har faaet disse Fattigmærker? Nu har den højtærede Handelsminister gennemført en Ordning, hvorefter Smørrabatkort uddeles til alle Børn, ogsaa Børn af velstillede Forældre. Det vil altsaa sige, at en Mand med en Indkomst paa 20 000—30 000 Kr. kan faa Fattigmærker, hvis man altsaa skal bruge det Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vilde bruge, men de fattige Folk, der før i Tiden har faaet disse Mærker, de gamle, de syge, Invaliderne og de arbejdsløse, de, der har en Indkomst paa maaske 1 200—1 500 Kr., kan ingen faa. Det kalder jeg ikke retfærdigt.

Det er ikke mindst ud fra disse Betragtninger, vi her siger, at vi ikke kun er indstillet paa, en Hjælp gennem Rabatmærker. Det er ikke for os det eneste saliggørende. Jeg har sagt det hver Gang, jeg har haft Ordet om de Spørgsmaal, der her er Tale om, at kan der findes en anden Form, hvorved vi virkelig økonomisk kan komme de paagældende til Hjælp, er vi til Tjeneste. Det gælder ikke bare om, at det skal være Rabatmærker eller Fattigmærker, som det ærede Medlem kaldte dem. Det, der er Tale om, er, om vi ikke kan indrette det saadan, at disse Mennesker kan faa lidt bedre Vilkaar at eksistere under, end Tilfældet er nu.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren Olesen, at det er ikke for at være Julenisser, vi fremkommer med disse Forslag. Jeg understreger, at vi, som alle

ærede Medlemmer af dette Ting ved, stillede det samme Forslag i Juni Maaned, da vi kunde se, at det Forslag, som den højtærede Regering og de forskellige Partier, der var villige til at støtte det, gennemførte, ikke indeholdt saadanne Bestemmelser, at vi mente, det gav Dækning til dem, der skulde have Gavn af denne Lovgivning.

Jeg understreger, at vi fra Socialdemokratiets Side har set sagligt paa dette Spørgsmaal. Jeg ser saadan paa Rabatmærkerne, at de af de paagældende kan bruges som Penge. Jeg vil vægre mig ved at tro, at der skulde være Købmænd eller handlende, som, fordi en ældre Mand eller Kvinde eller andre, der har været inde at købe i deres Forretning, betaler med Mærker, vil placere dem i en Klasse, som de eventuelt kunde være med til at snyde lidt. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der vilde antyde, at de Mennesker, der kom med saadanne Mærker, maaske ikke blev behandlet saa godt som de Mennesker, der kom med rede Penge. Jeg vil som sagt vægre mig ved at tro, at der skulde være handlende, der, fordi Folk kommer med Mærker af den Karakter, vilde behandle dem anderledes end Folk med rede Penge.

Jeg vil haabe, at vi under den Udvalgsbehandling, som jeg vil foreslaa skal finde Sted, alligevel maa opnaa et Resultat. Det afgørende for os er ikke, om det bliver en Hjælp gennem Rabatmærker eller en anden Form for økonomisk Hjælp. Det, det gælder om for os, er at give de gamle, de syge, Invaliderne, de arbejdsløse, dem med de smaa Indkomster en Haandsrækning, og det beder vi den høje Rigsdag at være medvirkende til.

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat ud over en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Strøm. Det ærede Medlem mener, at vi skylder Bevis for, at Socialdemokraterne vil udhule den sociale Lovgivning. Jeg siger heller ikke, at Socialdemokraterne har som Maal at udhule den sociale Lovgivning. Tværtimod erkender jeg den Indsats, som Socialdemokratiet har ydet med Hensyn til den sociale Lovgivning, men det er min Opfattelse, at hvis vi skal lave om paa et Forhold, som fik sin Afgørelse for 4 Maaneder siden, hvis vi hver 4de Maaned skal til at revidere Socialloven, saa udhuler vi den sociale Lovgivning, og det er det, jeg har advaret Socialdemokratiet imod at være med til.

Naar det ærede Medlem Hr. Strøm mener, at vi ikke har givet Bevis for,